

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Міщенко Олени Борисівни щодо офіційного тлумачення положень частини сьомої статті 34 Закону України „Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності“ у взаємозв’язку з положеннями частин другої, четвертої статті 3 Сімейного кодексу України

м. К и ї в
15 січня 2014 року
№ 2-у/2014

Справа № 2-4/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В’ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни – доповідача,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Міщенко

Олени Борисівни щодо офіційного тлумачення положень частини сьомої статті 34 Закону України „Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності“ від 23 вересня 1999 року № 1105–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 46–47, ст. 403) з наступними змінами (далі – Закон) у взаємозв’язку з положеннями частин другої, четвертої статті 3 Сімейного кодексу України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянка Міщенко О.Б. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини сьомої статті 34 Закону щодо надання одноразової допомоги сім’ї потерпілого, який помер внаслідок нещасного випадку або професійного захворювання, у взаємозв’язку з положеннями частин другої, четвертої статті 3 Кодексу в аспекті питань, як слід розуміти словосполучення „його сім’ї“ та хто із членів сім’ї потерпілого має право на отримання такої допомоги.

Необхідність в офіційному тлумаченні наведених положень Закону автор клопотання обґрунтовує неоднозначним їх застосуванням судами України, які, на його думку, по-різному вирішують питання щодо визначення членів сім’ї потерпілого, на яких поширюється дія положень частини сьомої статті 34 Закону.

На підтвердження такої неоднозначності Міщенко О.Б. долучила до конституційного звернення копії рішень судів першої, апеляційної та касаційної інстанцій, винесених у справі за її позовом до відділення

виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України в місті Краснодоні та Краснодонському районі Луганської області „про стягнення одноразової допомоги у зв'язку зі смертю потерпілого від трудового каліцтва“. Суб'єкт права на конституційне звернення вказує, що відмова в задоволенні його позову та скасування судом касаційної інстанції рішень судів першої та апеляційної інстанцій, якими позовні вимоги було задоволено, призвели до порушення його права на отримання одноразової допомоги, передбаченої положеннями частини сьомої статті 34 Закону.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної ухвали від 18 грудня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання не навів неоднозначного застосування судами України зазначених положень Закону, а лише долучив до конституційного звернення копії рішень судів першої, апеляційної та касаційної інстанцій у справі, в якій він був позивачем.

„Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ